

Sygn. akt V Ca 209/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia del. Dorota Walczyk
Protokolant:	Karolina Dządza

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2022 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko (...), z siedzibą w B.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 14 lipca 2021 r., sygn. akt I C 3100/20

1. uchyla zaskarżony wyrok w punkcie pierwszym co do kwoty 50 EUR (pięćdziesiąt euro) i umarza postępowanie w tym zakresie,
2. oddala apelację,
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

Dorota Walczyk

Sygn. akt V Ca 209/22

UZASADNIENIE

Biorąc pod uwagę, że Sąd II instancji nie prowadził postępowania dowodowego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 505¹³ § 2 k.p.c. zważył, co następuje:

Pozwem z dnia 23 marca 2020 r. (data stempla pocztowego) (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od (...) z siedzibą w B. kwoty 250 euro wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 października 2019 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W skutecznie wniesionym sprzeciwie od nakazu zapłaty (...). z siedzibą w B. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu.

Pozwany podniósł, że w dniu 3 lutego 2020 r. wpłacił na rachunek wskazany przez powoda kwotę 200 euro i tym samym spełnił świadczenie. Jednocześnie w związku z cesją wierzytelności, zgodnie z art. 17.4.9. Ogólnych Warunków Przewozu (...), pozwany pomniejszył kwotę przysługującą za opóźniony lot o 50 euro. Dodatkowo pozwany podniósł, że do spornej umowy przewozu zastosowanie znajduje prawo (...)

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa cofnęła pozew co do kwoty 200 euro wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w tym zakresie, podtrzymując powództwo co do kwoty 50 euro oraz odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od kwoty 50 euro od dnia 28 października 2019 r. do dnia zapłaty. W ocenie powoda, postanowienie w zakresie opłaty administracyjnej za cesję jest niedopuszczalne (odpowiedź na sprzeciw, k. 84-86).

Prawomocnym postanowieniem z dnia 10 czerwca 2021 r. Sąd umorzył postępowanie w części, tj. co do kwoty 200 euro tytułem należności głównej wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od wskazanej kwoty (k. 90).

Wyrokiem z dnia 14 lipca 2021 r. Sąd Rejonowy: I. zasądził od pozwanego (...) z siedzibą w B. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 50 EUR (pięćdziesiąt euro) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 11 lutego 2020 roku do dnia zapłaty; II. oddalił powództwo w pozostałym zakresie, tj. co do odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od kwoty 50 EUR od dnia 28 października 2019 roku do dnia 10 lutego 2020 roku; III. zasądził od powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz pozwanego (...) z siedzibą w B. kwotę 152,20 zł (sto pięćdziesiąt dwa złote dwadzieścia groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Apelację od wyroku wniósł pozwany zaskarżając wyrok w części, tj. co do punktu I

I. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucając naruszenie **przepisów prawa materialnego, tj.:**

(i) art. 3 ust. 1 w zw. z art. 5 ust. 2 zd. 3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 593/2008 z 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (R. I) (Dz.U.UE.L.2008.177.6 z dnia 2008.07.04; dalej (...)) w zw. z art. 51a. ustawy z 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych poprzez ich niezastosowanie i w konsekwencji przyjęcie, że do oceny postanowienia 17.4.9. Ogólnych Warunków Przewozu (...) („OWP”) dotyczącego opłaty administracyjnej ma zastosowanie prawo polskie, podczas gdy dokonano wyboru prawa (...);

(ii) **art. 6 ust. 4 lit b. w zw. z art. 6 ust. 2 Rozporządzenia R. I w zw. z art. 385¹ § 1 k.c.** poprzez ich błędne zastosowanie, a w konsekwencji przyjęcie, że wybór prawa (...) dokonany w (...) stanowi klauzulę niedozwoloną;

jednocześnie, z ostrożności procesowej, w przypadku gdyby tut. Sąd uznał, że w niniejszej sprawie właściwe będzie prawo polskie, wyrokowi zarzucam naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.:

((...)) **art. 385¹ § 1 zd. 1 k.c.** poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na uznaniu, że postanowienie 17.4.9. OWP o opłacie administracyjnej stanowi klauzulę abuzywną;

(iv) **art. 57 § 1 k.c.** poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że postanowienie 17.4.9. OWP o opłacie administracyjnej narusza art. 57 § 1 k.c., podczas gdy postanowienie to nie wpływa w żaden sposób na prawo pasażera do zbycia przysługującej mu wierzytelności;

(v) **art. 15 ust. 1 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004** Parlamentu Europejskiego i Rady z 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz. U. UE. L. z 2004 r. Nr 46, str. 1) („**Rozporządzenie**”) poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegającą na

przyjęciu, że postanowienie 17.4.9. OWP o opłacie administracyjnej stanowi klauzulę ograniczającą prawa pasażerów (konsumentów) do dochodzenia odszkodowania na gruncie Rozporządzenia, podczas gdy postanowienie to w żaden sposób nie wpływa na prawo pasażera do dochodzenia odszkodowania na gruncie Rozporządzenia.

IV. Na tej podstawie wniósł o:

zmianę zaskarżonego wyroku w części, tj. w pkt I sentencji zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w zakresie kwoty 50 euro oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania przed sądem II instancji wg norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie; o uchylenie wyroku Sądu I instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji z pozostawieniem temu sądowi rozstrzygnięcia o kosztach procesu;

(i)

Po wniesieniu apelacji pozwany uznał roszczenie w kwocie 50 euro i zaspokoił je w drodze przelewu w dniu 4 listopada 2021 r. oraz wniósł o umorzenie postępowania i o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania w zakresie 200 euro (pismo k. 134).

Powód w odpowiedzi na powyższe w piśmie z dnia 17 lutego 2022 r. cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia głównego i wniósł o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego, podtrzymał żądanie co do odsetek.

Zgodnie z treścią art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia — aż do wydania wyroku. Natomiast zgodnie z art. 355 k.p.c. Sąd umorzy postępowanie, jeżeli powód ze skutkiem prawnym cofnął pozew. Zgodnie z paragrafem 4 art. 203 k.p.c. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem, lub zasadami współzycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

W ocenie Sądu Okręgowego cofnięcie powództwa ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie należności głównej nie było sprzeczne z prawem, lub zasadami współzycia społecznego, nie zmierzało też do obejścia prawa. W związku z tym Sąd Okręgowy, kierując się dyspozycją art. 386 § 3 k.p.c., zgodnie z którym jeżeli pozew ulega odrzuceniu albo zachodzi podstawa do umorzenia postępowania, Sąd drugiej instancji uchyła wyrok oraz odrzuca pozew lub umarza postępowanie, uchylił zaskarżony wyrok w punkcie I. co do kwoty 50 euro i w tym zakresie postępowanie umorzył.

Sąd Okręgowy dalej wskazuje, że podziela i przyjmuje za własne ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy oraz zaprezentowaną oceną prawną roszczenia. Apelacja podlegała wobec powyższego oddaleniu jako niezasadna. Zaspokojenie roszczenia co do kwoty 50 euro nastąpiło po wniesieniu pozwu, a nawet po wydaniu wyroku i jego zaskarżeniu przez stronę pozwaną. Wniesienie powództwa o zapłatę 50 euro było zasadne, Powoda cofającego pozew co do tej kwoty należy uznać za wygrywającego także przed Sądem II instancji.

Apelację w zakresie zasądzonej należności odsetkowej należało uznać za bezzasadną, a podniesione w niej zarzuty nie mogły skutkować zmianą zaskarżonego orzeczenia. Zasadniczo Sąd Okręgowy w całości podzieliłby decyzję Sądu I instancji co do zasadności powództwa w zakresie należności głównej i apelacja w tym zakresie, gdyby nie doszło do cofnięcia powództwa — wobec spełnienia świadczenia w toku procesu — musiałaby ulec oddaleniu. Skoro zaś zasadne byłoby powództwo co do należności głównej 50 euro, to prawidłowo Sąd Rejonowy - kierując się dyspozycją art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 455 k.c., uwzględnił żądanie pozwu w zakresie należności odsetkowej. Co do żądania w zakresie kosztów postępowania to należy zauważyć, że powyższe zostało uwzględnione przez Sąd Rejonowy. Sąd uznał bowiem, że powód w zakresie żądania 200 euro jest stroną przegrującą proces.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c., oddalił apelację w pozostałym zakresie, tj. w zakresie ponad należność główną w kwocie 50 euro.

Rozstrzygnięcie w zakresie kosztów procesu w instancji odwoławczej zostało wydane w oparciu o treść art. 98 k.p.c. Apelacja okazała się niezasadna, a stronę pozwaną należało uznać za przegrywającą postępowanie apelacyjne także co do części roszczenia co do której nastąpiło cofnięcie pozwu. (120 zł, obliczone na podstawie § 2 pkt 1 w zw. z § 10 ust. 1 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800), według stanu na dzień wniesienia apelacji).

Dorota Walczyk